

ليکوال: بڼوی برمن
انځورگر: عارف الاسلام
ژباړن: ماگدالينا کوپر

يو کلي ته نږدې په يوه ستر ميدان کې، کليوال د يوې جلسې لپاره راټولېږي. ”مورکان د ټول کلي لپاره يو دروند سردردی گرځېدلي دي،“ يو کليوال وايي. ”هغوی زمونږ غنم تباہ کوي او زمونږ فصلونه غلا کوي.“

يو بل كليوال زياتوي، ”دا
موركان زمونږ په كاليو كې
سوري كوي او جتلی زمونږ
په حوبليو كې پرېږدي.“

”مونږ څه كولاى شو؟ مونږ نو
څه كولاى شو؟“ ټول بنگېږي.

دوه ځوانان د غونډې منځ ته ځانونه رارسوي. ”مونږ بايد له کونگ ماما څخه د هغه مرسته وغواړو. يوازې هغه مونږ ژغورلی شي!“، دوی وايي.

”هغه د سيند پورې غاړې ته لېرې په غرونو کې اوسېږي، خو که ستاسو اجازه وي، مونږ هغه پيدا کولای شو.“

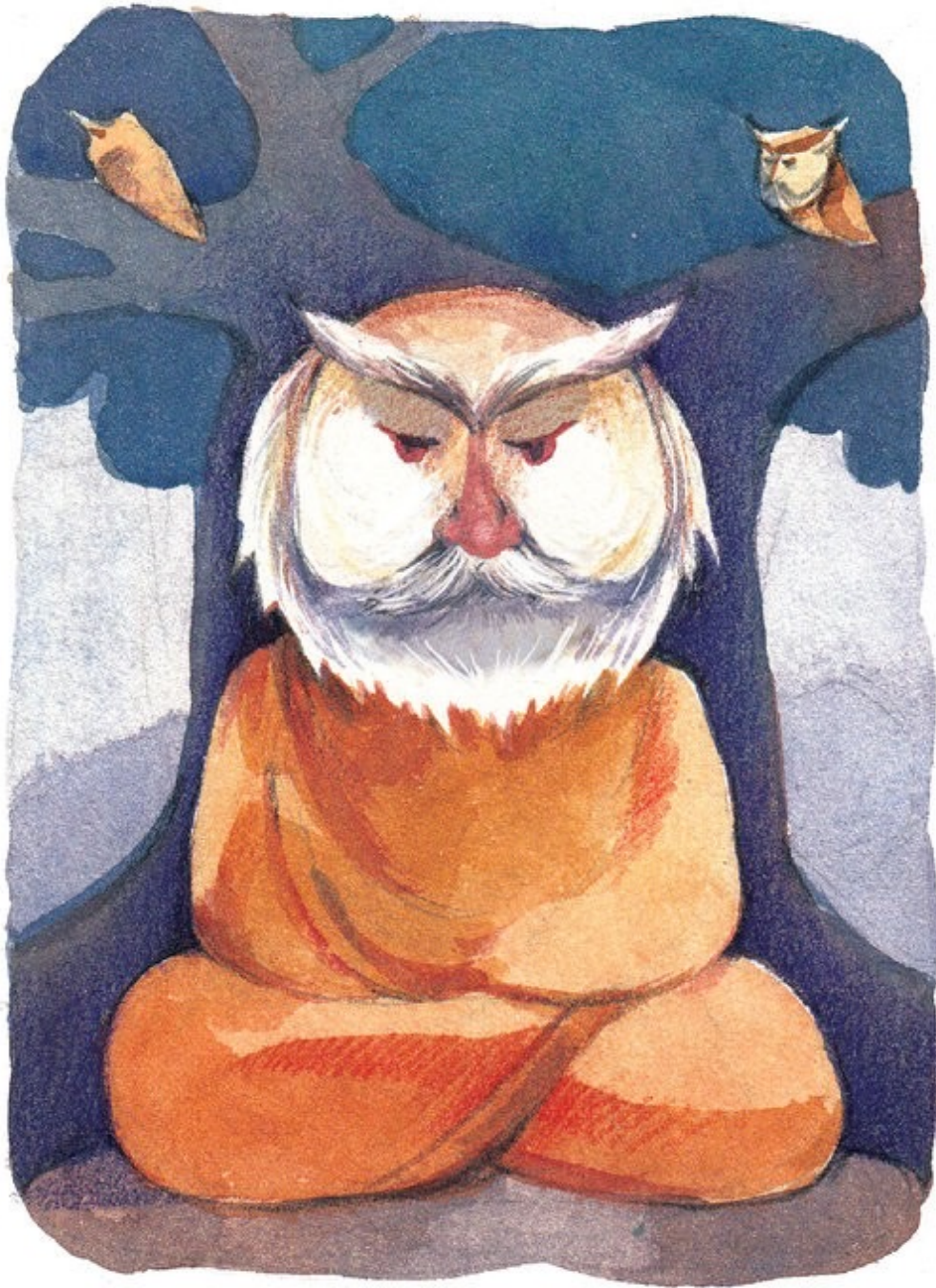

کليوال په چټکۍ سره خپلو کې بحث کوي. ”تاسو بايد ولاړ شئ او فوراً کونگ ماما زموږ کلي ته راوړسئ!“

ځوانان له ستر سيند څخه پورې اوږي، د ډبرو غرونو په لوړو ژورو کې پورته خېژي.
بالاخره، هغوی يو کليوال سره مخامخ کېږي.
”آيا تاته معلومه ده چې کونگ ماما چېرته اوسېږي؟“ دوی پوښتنه کوي.

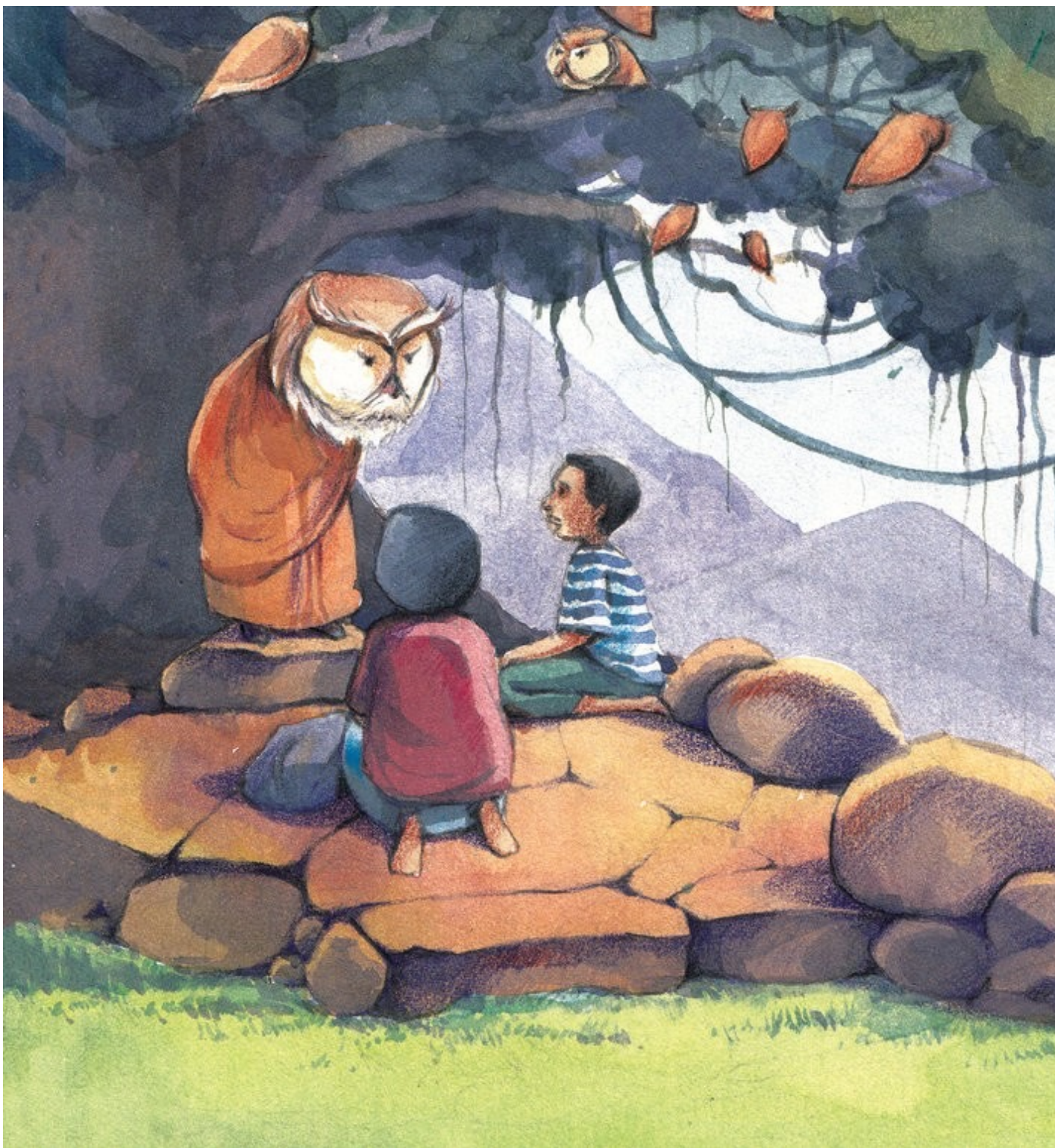
کليوال دوی ته وايي چې دوی بايد د انځر ستره ونه، چې د کونگانو انځر نومېږي،
ولټوي. هملته به دوی کونگ ماما پيدا کړي.

خو ساعته وروسته، دواړه يو
سپين ږيري سړی مومي چې د
انځر د يوې سترې ونې لاندې
ناست دی. د هغه گېر چاپېره
خانگو کې کونگان ناست دي.

”دا به ارومرو کونگ ماما
وي،“ سړي غلی وايي.

سري ڪونگ ماما ته ڪيسه ڪوي ڇي
ڇنگهه د هغوى ڪلى د مور ڪانو له خوا
محاصره شوى دى.

ڪونگ ماما په توجهو سره د دوى
خبرې اوري. ڪله ڇي هغوى خبره
خلاصوي، هغه ترې پوښتنه ڪوي.

”آيا ستاسي په ڪلي ڳي د انځر ونه
شته دى؟“

”هو!“ سرو په لور غڙ وائي. ”مونڙ يوه
داسي ونه لرو ڇي بيخي زمونڙ د ڪلي په
منځ ڳي ده.“

ڪونگ ماما ژمنه ڪوي ڇي هغه به ڊپر
ژر د دوى ڪلي ته ورځي.

دا ڇي اوږي پي سڀڪي شوې، دواږه د
بهرته ستنڊو سفر پيلوي.

هوووو هوووو هوووو هوووو!

دا شور د خه شي دی؟

بله ورخ، د کلي د منخ د انخرونه له کونگانو
ډکه ده.

خلک گوري چې يو بوډا سړی چې
ژېر پتو پي اغوستی، د ونې لاندې
ولار دی. کلیوال د هغه شا و خوا
راتولپري، په داسې حال چې کونگان
له څانگو څخه چغهار کوي.

”دا به ارومرو کونگ ماما وي.
کونگ ماما کله کلي ته راغلی؟ چا
هم هغه د کلي پر سرک د راتگ
پر مهال نه و لیدلی“ دوی غلی
وېنگېدل.

کونگ ماما خپل سر پورته کوي.
کونگان او خلک غلي کېږي.

کونگ ماما د خلکو گنه گونې ته وينا کوي. ”نن شپه به ټول مورکان له دې کلي څخه ورک شي. خو په یاد ولری، هر یو کس باید په خپلو کورونو کې دننه پاتې شي. که څوک بیرون راوځي،“ هغه کلیوالو ته اخطار ورکوي، ” هغه به په غټ خطر کې وي.“

کله چې شپه په اسمان کې خپل سیوري خپروي، دوه ځوانان د کنجکاوی له امله په کور کې نه شي پاتې کېدای. هغوی د آم ونې خانگو ته خېژي او د تیاري د خپرېدو په تمه کېښي.

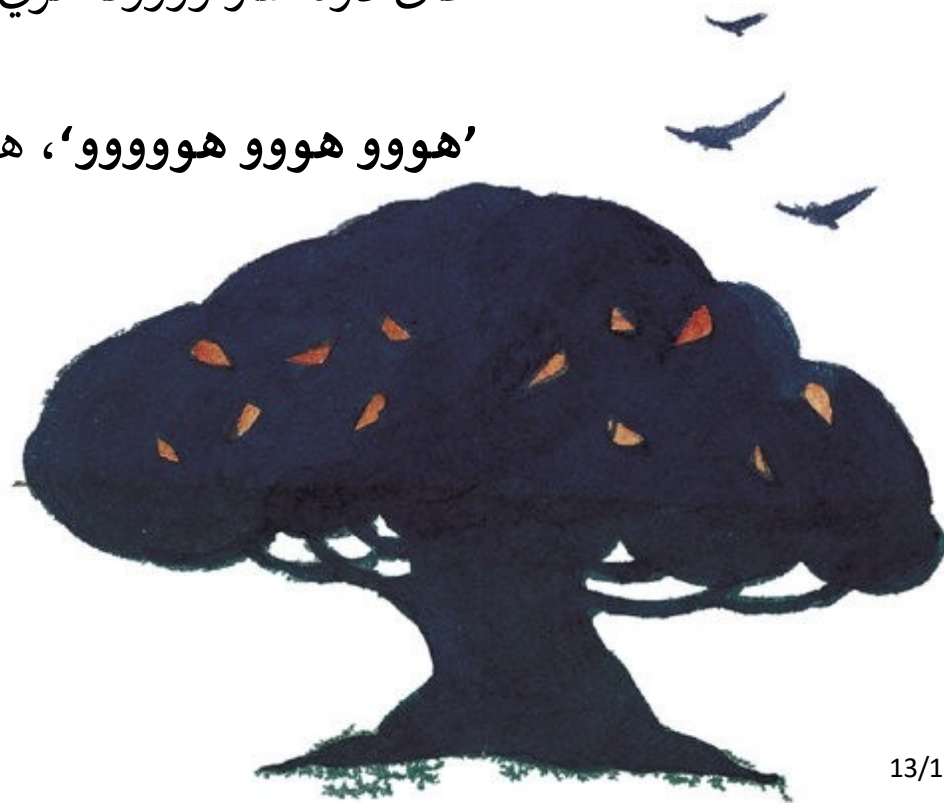

په تکه توره شپه کې، کونگ ماما په لور غږ چيغه وهي. سلگونه کونگان د انځر وني څخه الوځي چې د تياره اسمان فضا د خپلو وزرونو گڼه گوڼي سره ډکوي.

د شپې په پای کې، کونگان د انځر ونې ته ستنېږي په داسې حال کې چې هر یو یې په خپلو پنځو کې یو مورک نیولی و.

د کونگ ماما نارنجي پټو په ځمکه لوېدلی دی او کونگ ماما د ونې لاندې ولاړ دی. د هغه بدن په بنکو پټ دی. د هغه پښې د مرغی د پښو په څېر ښکاري، او سر یې د کونگ د سر په څېر. هغه د لاسونو په ځای دوه ستر وزرونه لري.

'هووو هووو هووووو'، هغه کونگانو ته غږ کوي.

کونگان خپل مورگان په نارنجي
پټو کې غورځوي. سم لکه جادو
چې وي، دا پټو قات کېږي او
مورگان په ځمکه کې ورکېږي.

کونگ ماما خپل وزرونه غځوي
او په خاموشۍ سره فضا ته
پورته کېږي.

ناخاپه، هغه د آم وني باندې
غوته وهي چپرته چې دوه
خوانان په پته د ده په ننداره
دي.

بله ورځ، کليوال ډېر خوشحاله دي چې وپي
کتل چې په کلي کې يو مورک هم نشته دی!

خو هغه دوه ځوانان څه شول؟ کليوال بنکته
او پورته گرځي، خو دواړه ځوانان بيا هيڅ پيدا
نه شول. ځينې وايي چې کونگ ماما هغوی په
کونگانو بدل کړي او له ځان سره يې بېولي دي.

تاسې څه فکر کوئ؟

لارښودونکي پوښتني

1. کلی له کومې ستونزې سره مخ دی؟ څوک کلیوالو سره مرسته کوي؟
2. ستاسې په اند ولې کونګ له کلیوالو څخه غوښتنه وکړه چې په خپلو کورونو کې دننه پاتې شي؟ ستاسې په اند په پای کې هغه دوه سرو سره څه وشول؟
3. آیا ته یو کنجکاو شخص پي؟ تاسې د څه شي په اړه کنجکاوه یاست؟
4. آیا کنجکاو یو ښه کار دی؟ څنګه دا یو ناوړه کار کېدای شي؟
5. ستاسې کلی/ښار د کومو مسئلو/ستونزو نه کرپړي؟ تاسې د مرستې لپاره څه کولای شئ؟